

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3SŽi/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 8013201131
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013201131.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: CORS, spol. s r. o., Jesenná 8, Prešov, právne zastúpený JUDr. Michalom Fecil'ákom, advokátom, so sídlom Jesenná 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Primátor mesta Prešov, Hlavná 73, Prešov, právne zastúpený JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. V.15917/2013 zo dňa 05. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/49/2013-113 zo dňa 22. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/49/2013-113 zo dňa 22. apríla 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. V.15917/2013 zo dňa 5. novembra 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 683,47 Eur a súdnych poplatkov vo výške 210 €, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Fecil'áka, advokáta, Prešov, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 2S/49/2013-113 zo dňa 22.04.2016 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V.15917/2013 zo dňa 05.11.2013, ktorým žalovaný, konajúc podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov a podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove sp. zn. V.14389/2013 zo dňa 02.10.2013, o odmietnutí poskytnúť informácie žalobcovi na základe žiadosti o sprístupnenie informácií tak, že potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žiadosťou zo dňa 17.09.2013, žalobca podľa zákona o slobode informácií, požiadal Mesto Prešov, ako osobu povinnú podľa § 2 citovaného zákona, o sprístupnenie nasledovných informácií: predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram predloženým Petrovi Jarkovskému listom č. 93739/2013/V. zo dňa 05.06.2013, ktoré mali mestu Prešov predložiť advokáti pri vyúčtovaní odmien, spolu s faktúrami v zmysle predložených zmlúv a dohôd o právnej pomoci, za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že dňa 06.06.2013 bola Petrovi Jarkovskému-CORYN, Jesenná 8, 080 05 Prešov, doručená odpoveď na jeho žiadosť zo dňa 13.05.2013, ktorou žiadal o predloženie všetkých zmlúv o právnej pomoci, resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré Mesto Prešov uzavrelo s advokátmi, resp. advokátskymi kancelármi od 01.01.2004 do 30.04.2013 a o predloženie všetkých faktúr, resp. daňových dokladov, na základe ktorých v zmysle uvedených zmlúv alebo vzťahov, Mesto Prešov týmto advokátom, resp. advokátskym kancelármi, uhradilo nimi fakturované odmeny. Zo zmlúv o právnej pomoci, dohôd o poskytovaní právnych služieb, resp. v zmysle mandátnej zmluvy, ktoré boli žiadateľovi sprístupnené vyplýva, že advokát pri vyúčtovaní hodinovej odmeny predloží klientovi časovú špecifikáciu, resp. výkaz odpracovaných hodín. Tieto vyúčtovania však predložené neboli.

Rozhodnutím zo dňa 24.09.2013 č. V.14389/2013, Mesto Prešov, Mestský úrad v Prešove podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií, nevyhovet žiadosti o sprístupnenie informácií žiadateľa CORS, spol. s r.o., doručenej dňa 17.09.2013, ktorou žiadateľ požadoval sprístupniť tam uvedené informácie. Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že z obsahu žiadosti o sprístupnenie informácií je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany Mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V. zo dňa 05.06.2013 Petrovi Jarkovskému-CORYN na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a zároveň ide o totožnú osobu žiadateľa - Petra Jarkovského, ktorý je v tomto prípade konateľom spoločnosti. Vzhľadom na uvedené mal žiadateľ možnosť prijať informácie, týkajúce sa uzatvorených zmlúv o právnej pomoci, resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré Mesto Prešov uzavrelo s advokátmi, resp. advokátskymi kancelármi od 01.01.2004 do 30.04.2013 a zároveň mal možnosť získať informácie o fakturovaných odmenách, ktoré Mesto Prešov uhradilo z verejného rozpočtu na základe doručených faktúr. Požiadavka žiadateľa na predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram, ktoré mali Mestu Prešov advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013, je flagrantly ukážkou požiadaviek, na ktoré sa zákon o slobode informácií nevzťahuje z dôvodu, že odpoveď by si vyžiadala okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít príslušného organizačného útvaru Mestského úradu v Prešove, na vyhľadanie a spracovanie odpovede (sprístupnenie informácií).

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že kompetencia posudzovať účelnosť a hospodárnosť vynaložených prostriedkov zo strany mesta, primálieži s poukazom napr. na § 18d zákona o obecnom zriadení, resp. § 2 zákona č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade SR, kontrolným, resp. dozor vykonávajúcim orgánom, ktorým túto kompetenciu zveruje predmetná legislatíva (napr. hlavný kontrolór mesta Prešov, Najvyšší kontrolný úrad SR a pod.). V prípade, ak má žiadateľ podozrenie, že dochádza k nevhodnému nakladaniu s verejnými prostriedkami, je oprávnený podať príslušným orgánom podnet na prešetrenie tohto stavu. Nemožno sa však stotožniť s tým, že žiadateľovi je mesto povinné poskytovať kompletne podklady z niekoľkých rokov, za účelom výkonu kontroly hospodárnosti a účelnosti vynaložených verejných prostriedkov, ktorú chce vykonávať žiadateľ. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí stotožnil s tým, že účelom zákona o slobode informácií je predovšetkým zabezpečenie realizácie práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tzn. sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje vo veciach verejných a že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V. zo dňa 05.06.2013 Petrovi Jarkovskému-CORYN, na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a zároveň ide o totožnú osobu žiadateľa-Petra Jarkovského, ktorý je v tomto prípade konateľom obchodnej spoločnosti, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa ma

prijímanie informácií, bez potreby sprístupniť žiadateľovi ďalšie požadované informácie.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že Mesto Prešov sprístupnilo spoločnosti BENC, s.r.o. totožné informácie, ale za iné časové obdobie, krajský súd dáva do pozornosti vymedzené časové obdobie jedného roka (od 01.05.2013 do 28.05.2014), zatiaľ čo v prejednávanom prípade sa žalobca domáhal poskytnutia informácií za časové obdobie viac ako deväť rokov (od 01.01.2004 do 30.04.2013), ktoré by si, aj podľa názoru súdu, nepochybne vyžiadalo neprimerané úsilie presahujúce rámec jednoduchej operácie zo strany povinnej osoby, na spracovanie a prispôsobovanie požadovaných informácií tak, ako sa toho domáhal žalobca. Namietaný postup povinnej osoby je podľa názoru krajského súdu plne v súlade aj s čl. 5 ods. 2 smernice.

Ani súd nebol toho názoru, že by sa zákon o slobode informácií vzťahoval na každú žiadosť o poskytnutie informácií bez jej posúdenia, a že by nevyhovením žiadosti o sprístupnenie informácií došlo k porušeniu práva na prijímanie informácií v zmysle čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti súd poukázal na doterajšiu judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý taktiež podporuje uvedený názor, keď deklaruje, že obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo sťažovateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 184/03 zo dňa 01.10.2003, na ktoré správne v napadnutom rozhodnutí odkazuje aj žalovaný).

Zo zákona o informáciách nevyplýva, že by povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomocí, alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb. Oprávnené osoby môžu požadovať len informácie o takých im neznámych skutočnostiach, ktoré má povinná osoba k dispozícii a ktorá je povinná na žiadosť tieto poskytnúť. Podľa krajského súdu, požiadavka žalobcu je požiadavkou, podľa ktorej by povinná osoba musela poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré nemá ihneď k dispozícii, čo by si vzhľadom na pomerne dlhé obdobie určené žiadateľom a rozsah požadovanej dokumentácie neprimerane zaťažilo príslušný organizačný útvar Mestského úradu v Prešove.

Na takúto požiadavku sa zákon č. 211/2000 Z. z. vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Ani žalobca v podanej žalobe nepoprel poskytnutie informácií, ktoré svojím obsahom zodpovedali rozsahu žiadosti zo dňa 13.05.2013, sprístupnené odpoveďou č. 93739/2013/V, zo dňa 05.06.2013. Súd preto s poukazom na ďalšie rozšírenie požadovaných informácií žiadosťou zo dňa 17.09.2013 považuje túto žiadosť a informácie požadované žalobcom, konkrétne jeho konateľom Petrom Jarkovským za také informácie, ktoré by žalobca mohol v budúcnosti využiť na získanie majetkového alebo iného prospechu svojej osoby, na ktoré poukazuje súd, ako aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí, a to predovšetkým s dôrazom na viaceré súdne spory, ktorých účastníkmi sú práve žalobca a žalovaný.

Vzhľadom na uvedené, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 181,90 eur.

Namietal, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru, ním žiadané informácie si nevyžadovali osobitné spracovanie, prispôsobenie dokumentov alebo výpisy z dokumentov, resp. kontrolnú alebo

vyhodnocovaciu činnosť. Vo vzťahu k sprístupneniu žiadaných informácií je, podľa názoru žalobcu, relevantné to, či s nimi povinná osoba disponuje alebo nedisponuje. Pri sprístupnení len faktúr (bez požadovaných informácií - vyúčtovanie hodinových odmien, časových špecifikácií, resp. výkazov odpracovaných hodín) sa nemožno v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom žalovaného pri nakladaní s majetkom mesta. Citoval pritom z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. novembra 2011 sp. zn. 8 SŽi 4/2010, ako aj z nálezu Ústavného súdu SR z 28. júna 2007 sp. zn. I. ÚS 236/2006. Namietal, že na sprístupnenie informácií, ktoré žalobca žiadal, je potrebná iba jednoduchá operácia, a to vyhotovenie kópie žiadanej listiny (tak ako tomu bolo v prípade sprístupnenia faktúr - vyhotovenie kópii), ktorá je prílohou sprístupnených faktúr.

Napadnutý rozsudok krajského súdu preto považuje za nezákonný, keďže žalovaný ako orgán verejnej moci, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. majetkom obcí, má plnú informačnú povinnosť a má sprístupniť čo najširší okruh informácií, a tieto informácie mal žalovaný k dispozícii (sú súčasťou sprístupnených faktúr). Žalobca bol toho názoru, že na rozhodnutie žalovaného o nesprístupnení informácií nebol žiadny zákonný dôvod a ak krajský súd potvrdil správnosť takéhoto nezákonného rozhodnutia, pokračoval v nezákonom zásahu do ústavných práv žalobcu. Ak by skompletizovanie požadovaných informácií bolo považované za spracovanie, prispôbovanie dokumentov a výpisy z dokumentov, išlo by o absurdný a protiústavný výklad právnych predpisov.

Žalobca dodal, že v predmetnej právnej veci je nesporné, že žiadané informácie má žalovaný k dispozícii a tieto tvoria jeden list formátu A4 pri každej faktúre. Uviedol, že žalovaným sprístupnené informácie pre spoločnosť BENC, s. r. o. - vyúčtovanie odmien za poskytnuté právne služby za obdobie od 01.05.2013 do 28.05.2014, pozostávali z 25 faktúr a 25 príloh k faktúram. V predmetnej právnej veci mal žalovaný k už sprístupneným faktúram za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013, ktorých bolo spolu cca 117 dokumentov, vyhotoviť iba cca 117 ks kópií A4 - príloh k (už sprístupneným) faktúram.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

V posudzovanej veci sa nejedná o informácie, s ktorými žalovaný pracuje a disponuje na zverenom úseku verejnej správy. Požadované informácie majú prevádzkovo-pracovný charakter a týkajú sa vnútornej činnosti mesta, bez priameho dopadu vo vzťahu k verejnosti. Verejná správa nemá byť samoučelná, ale jej cieľom je služba občanom, vrátane poskytovania informácií. Navyše, žalobcovi boli poskytnuté zmluvy o právnej pomoci a takisto aj faktúry za požadované obdobie, u ktorých má za to, že účel poskytnutia požadovanej informácie splnili. Povinná osoba nie je povinná získať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhľadávať, vyhodnocovať a dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci.

Žalovaný poukázal na judikatúru najvyššieho súdu, v zmysle ktorej v tomto prípade ide o vyhľadávanie a zhromažďovanie veľkého rozsahu informácií, ktoré už nadobúdajú charakter spracovania informácií, na ktoré mesto nie je v zmysle zákona o slobode informácií povinné.

Najvyšší súd v rozsudku zo dňa 17.02.2015 sp. zn. 7SŽi/40/2014 dospel k záveru, že ide o šikanózný výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu. V ostatnom žalovaný poukazuje na svoje doterajšie prednesy a vyjadrenia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto

zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa čl. 26 os. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o slobode informácií žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

Podľa § 14 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti,

vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

Podľa § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca podal dňa 17.09.2013 žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z., v ktorej žiadal o predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram predloženým Petrovi Jarkovskému listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013, ktoré mali advokáti prvostupňovému správnomu orgánu predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami v zmysle predložených zmlúv a dohôd o právnej pomoci. Ide o obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013. V žiadosti zároveň uviedol, že dňa 06.06.2013 bola Petrovi Jarkovskému - CORYN, Jesenná 8, Prešov, doručená odpoveď Mesta Prešov na jeho žiadosť zo dňa 13.05.2013 o sprístupnení informácií č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013, ktorou žiadal o predloženie všetkých zmlúv o právnej pomoci resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré mesto Prešov uzavrelo s advokátmi resp. advokátskymi kancelármi od 01.01.2004 do 30.04.2013. Žiadal o predloženie všetkých faktúr resp. daňových dokladov, na základe ktorých v zmysle vyššie uvedených zmlúv alebo vzťahov mesto Prešov týmto advokátom resp. advokátskym kancelármi uhradili nimi fakturované odmeny.

Obsahom administratívneho spisu je aj interné oznámenie sekcie majetkovej a ekonomickej, adresované oddeleniu manažmentu, kvality a právnych služieb vo veci stanoviska k žiadosti o sprístupnenie informácií žiadateľov CORYN s.r.o., BENC s.r.o., PONECO s.r.o., CORS spol. s r.o., všetky so sídlom Jesenná ul., Prešov, z ktorého vyplýva, že z obsahu žiadosti o sprístupnenie informácií je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany Mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013 Petrovi Jarkovskému - CORYN, Jesenná 8, Prešov, na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvoláva a ide zároveň o totožnú osobu žiadateľa - Petra Jarkovského, ktorý je v tomto prípade konateľom spoločnosti, čím došlo k riadnemu zabezpečeniu realizácie práva žiadateľa na prijímanie informácií.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. V. 14389/2013 zo dňa 24.09.2013, podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. nevyhovел žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, ktoré odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú uvedené aj vo vyššie citovanom internom oznámení a zároveň dôvodil, že vzhľadom na vyššie uvedené, mal žiadateľ možnosť prijať informácie týkajúce sa uzatvorených zmlúv o právnej pomoci, resp. o poskytovaní právnych služieb, ktoré Mesto Prešov uzavrelo s advokátmi resp. advokátskymi kancelármi od 01.01.2004 do 30.04.2013 a zároveň mal možnosť získať informácie o fakturovaných odmenách, ktoré uhradilo z verejného rozpočtu na základe doručených faktúr. Týmto spôsobom bolo riadne dodržané základné právo žiadateľa na informácie garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 26 ods. 2 a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, nakoľko z informácií, ktoré sú žalobcovi ako žiadateľovi známe, nie je možné posúdiť účelnosť vynaložených prostriedkov. Informácie nepreukázali transparentnosť a hospodárnosť nakladania s verejným majetkom a s verejnými prostriedkami. Navyše, poskytnutie požadovaných informácií nie je v rozpore s ustanoveniami § 8 - § 11 zákona č. 211/2000 Z. z.

O podanom odvolaní žalovaný, rozhodnutím č. V. 15917/2013 zo dňa 05.11.2013 rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove o odmietnutí poskytnúť informácie, sp. zn. V. 14389/2013 zo dňa 24.09.2013 vo veci nevyhovenia žiadosti o sprístupnenie informácií.

Žalovaný citoval ust. § 19 ods. 1, 2 a 3, § 22 ods. 1 a § 22a zákona č. 211/2000 Z. z. a dôvodil, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 184/03 zo dňa 01.10.2003, obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods.

1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je právo sťažovateľa dostávať informácie podľa jeho predstáv a očakávaní. Požiadavka žalobcu na predloženie vyúčtovaní hodinových odmien, časových špecifikácií resp. výkazov odpracovaných hodín k faktúram, ktoré mali advokáti predložiť pri vyúčtovaní odmien spolu s faktúrami za obdobie od 01.01.2004 do 30.04.2013 je nepochybne požiadavkou, v zmysle ktorej by musela povinná osoba poskytnúť žalobcovi kompletne podklady, ktoré má k dispozícii, čo by si vzhľadom na obdobie určené žalobcom a množstvo dokumentácie vyžiadalo okamžité prechodné navýšenie existujúcich personálnych a technických kapacít sekcie majetkovej a ekonomickej za účelom vyhovenia žiadosti žalobcu. Na takúto požiadavku sa zákon vzťahovať nemôže, pretože by sa marila výkonná aj riadiaca funkcia nadriadených, kontrolných alebo dozor vykonávajúcich orgánov a do výkonu verejnej správy by zasahovali subjekty, ktoré za jej činnosť nezodpovedajú a ani ju nevykonávajú.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/49/2013-113 zo dňa 22.04.2016, ktorým krajský súd podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O. s. p. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V. 15917/2013 zo dňa 05.11.2013, a ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Prešov, Mestského úradu v Prešove sp. zn. V. 14389/2013 zo dňa 24.09.2013 o odmietnutí poskytnúť informácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v danom prípade bola medzi účastníkmi spornou aplikácia zákona č. 211/2000Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákona“) a ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (Ďalej len „ústavný zákon“).

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 220 O. s. p. konštatuje, že zistil dôvod na iný záver, než ku ktorému dospel Krajský súd v Prešove.

Z administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že z obsahu žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií zo dňa 17.09.2013 je zrejmé, že žiadateľ má vedomosť o informáciách, ktoré boli zo strany Mesta Prešov sprístupnené listom č. 93739/2013/V zo dňa 05.06.2013 Petrovi Jarkovskému - CORYN, Jesenná 8, Prešov, už na základe jeho žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 13.05.2013, pretože sa na tieto informácie vo svojej žiadosti priamo odvolával a ide zároveň o totožnú osobu žiadateľa - Petra Jarkovského, ktorý je konateľom spoločnosti žalobcu.

Ďalej je nevyhnutné uviesť, že žalobca ako žiadateľ, je konateľom vo viacerých obchodných spoločnostiach (CORS, spol. s.r.o., PONECO, s.r.o., BENC, s.r.o., resp. ako fyzická osoba P. Jarkovský) a tieto subjekty doručili Mestu Prešov, ako povinnej osobe v dňoch 16.09.2013 a 17.09.2013 v tej istej veci, ktorá je predmetom preskúmania v rámci tohto odvolacieho konania, štyri identické žiadosti o sprístupnenie informácií, ktorými požaduje sprístupniť rovnaké informácie, z čoho možno vyvodiť šikanózný výkon práva vo vzťahu k povinnej osobe.

Nemožno opomenúť, že žalovaný nie je povinný spracovávať a vytvárať rôzne prehľady, či tabuľky informácií týkajúcich sa vyúčtovania hodinových odmien, ktoré v momente podania žiadosti žalovanému na správnom orgáne neexistovali, alebo inak usporadúvať informácie podľa kritérií stanovených žiadateľom v žiadosti o informácie.

Odvolací súd však súhlasí s názorom, že kľúčovým pojmom pri výklade ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. je pojem „informácia k dispozícii“. Senát odvolacieho súdu si je vedomý toho, že extenzívnym výkladom zákona č. 211/2000 Z. z. by bolo možné rozšíriť informačnú povinnosť povinných osôb na akýkoľvek údaj, ktorý majú k dispozícii. V tom prípade však dochádza k výraznému narušeniu princípu dobrej verejnej správy. Zo zákona č. 211/2000 Z. z. vyplýva, že musí ísť o povinnú osobu, ktorá má žiadanú informáciu vo svojej pôsobnosti alebo k dispozícii. Princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré na úrade „ležia“ a s ktorými úrad pracuje.

Informáciou sa myslí to, čo na úrade v okamihu opýtania sa je alebo má byť k dispozícii. Táto povinnosť sa však netýka vytvárania nových informácií, ktoré by musel povinný subjekt vytvoriť na základe konkrétnej žiadosti oprávnenej osoby.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinná osoba, nie je povinná získavať, vyžadovať, zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať ba dokonca spracovávať materiály požadované žiadateľom, ak sa v ich originálnej podobe v jeho dokumentácii nenachádzajú a ani to, aby povinné osoby museli vykonávať na žiadosť oprávnených osôb také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci, alebo realizovať vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie.

Zo zisteného skutkového stavu veci sa však nedá jednoznačne zistiť, či by žalovaný požadované informácie musel vytvoriť, alebo sa tieto v jeho systéme v požadovanom rozsahu nenachádzajú. Zároveň nie je zrejmé, či sa jedná za dané obdobie o taký rozsiahly materiál, ktorého skompletizovanie a spracovanie by bolo spôsobilé ohroziť riadnu činnosť správneho orgánu. Z napadnutého rozhodnutia ani z pripojených dokladov nevyplýva, že by informácie požadované žalobcom nepomerne prekročovali rozsah už pred tým sprístupnených informácií. V spise správneho orgánu sa taktiež nenachádzajú doklady svedčiace o tom, že by žiadateľovi, resp. konateľovi žalobcu, boli totožné informácie, t. j. informácie v požadovanom rozsahu už poskytnuté, a že by sa v tomto prípade jednalo o šikanózný výkon práva na sprístupnenie informácií.

Pre účely uplatňovania práva na sprístupnenie informácií nie je rozhodné, z akého dôvodu a na aký účel sú informácie požadované. Povinná osoba je povinná sprístupniť informácie týkajúce sa nakladania s verejnými prostriedkami.

V ďalšom konaní bude preto úlohou žalovaného doplniť skutkové zistenia, preveriť, či požadovanými informáciami povinná osoba disponuje, či by vyhovie žiadosti žalobcu ohrozilo výkon právomocí a úloh povinnej osoby, najmä s ohľadom na rozsah a nutnosť spracovania požadovaných údajov. V prípade, ak by ani po doplnení skutkového stavu veci neboli požadované informácie žiadateľovi poskytnuté, v novom rozhodnutí zrozumiteľne uvedie zákonný dôvod takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný disponuje požadovanými informáciami, je povinný informácie poskytnúť. Samozrejme, mesto poskytne informácie a podklady, s ktorými fyzicky disponuje a ktoré je v zmysle osobitných predpisov povinné dlhodobo uchovávať.

Pokiaľ boli konateľovi žalobcu v minulosti požadované informácie poskytnuté, je potrebné uvedené skutočnosti v novom rozhodnutí konkretizovať aj s odkazom na takéto rozhodnutie, resp. úkon a tiež doplniť v tomto smere administratívny spis o príslušné listinné dôkazy, bez ktorých nemožno správne rozhodnutie riadne preskúmať.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k inému záveru ako súd prvého stupňa, a preto rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/49/2013-113 zo dňa 22.06.2016 zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keďže žalobou napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. c/, d/ O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 O. s. p.).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a 2 v spojení s § 246c veta prvá O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal právo na ich náhradu.

Právny zástupca žalobcu predložil vyčíslenie trov konania v žalobe zo dňa 16.12.2013. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia v roku 2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších v platnom znení (ďalej len „vyhláška“) v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške

1/6 výpočtového základu v roku 2013, režijný paušál 7,81 €, podanie žaloby doručenej súdu dňa 20.12.2013 vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky, režijný paušál 7,81 €.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy odvolacieho konania v odvolaní doručenom súdu dňa 08.10.2014. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa predloženej špecifikácie, a to podanie odvolania doručeného súdu dňa 08.10.2014 vo výške 134 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu v roku 2014, režijný paušál 8,04 €.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy odvolacieho konania v odvolaní doručenom súdu dňa 27.06.2016. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa predloženej špecifikácie, a to podanie odvolania doručeného súdu dňa 27.06.2016 vo výške 143 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 1/6 výpočtového základu v roku 2016, režijný paušál 8,58 Eur.

Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, preto mu bola priznaná uplatnená DPH zo základu 569,56 Eur vo výške 20%, v sume 113,91 Eur, celkom vo výške 683,47 Eur.

Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania za zaplatené súdne poplatky vo výške 210 €, konkrétne 70 € za žalobu a 2 x 70 € za podané odvolania.

Celkom bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania za zaplatené súdne poplatky vo výške 210 € a za náklady právneho zastúpenia vo výške 683,47 Eur, ktoré je žalovaný povinný uhradiť na bankový účet právneho zástupcu žalobcu, č. ú. IBAN: F., vedený v Z., v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.